

תלמודו בידו

דף יד עמוד ב

א] לר' עקיבא, מתי היזו על הכהן הגדול בכל יום משבעת ימי הפרישה ?

ב] מה קודם בסדר העבודה, הטבת הנרות או הקטרת הקטורת ?

ג] כיצד היה סדר זריקת דם התמיד על המזבח ?

ד] איזו עבודה הפסיקה בין הטבת חמשת הנרות הראשונים לבין הטבת שני הנרות האחרונים ?

א] רב חסדא: לפני תחילת העבודה, וההזאה מטמאתו, ואינו עובד במשך ימי פרישתו. אביי: לפנות ערב לאחר שסיים את העבודה, משום שסוכר שטהור שהיזו עליו נטמא. וטובל מיד, וחוזר לטהרתו עם הערב שמש.

ב] חכמים [וסתם תנא במסכת תמיד]: הטבת הנרות. ר' שמעון איש המצפה [וסתם תנא במסכת יומא]: הטבת חמשה נרות, הקטרת הקטורת, ואחר כך הטבת שני הנרות האחרונים.

ג] חכמים: זורק זריקה אחת בקרן המזרחית צפונית, כך שהדם יתפשט על שני צידי המזבח. וכן היה זורק בקרן המערבית דרומית.

ר"ש איש המצפה: זורק זריקה אחת כנ"ל בקרן המזרחית צפונית. אך בקרן המערבית דרומית היה זורק זריקה אחת על הצד המערבי של המזבח, ואחר כך זריקה אחת על הצד הדרומי של המזבח.

ד] אבא שאול: זריקת דם התמיד [ומקטיר הקטורת רק לאחר הטבת כל שבעת הנרות]. שנאמר "בהיטיבו את הנרות יקטירנה", והיינו שרק לאחר הטבת כל הנרות מקטירים את הקטורת.

חכמים: בהקטרת הקטורת [וזריקת דם התמיד היא קודם הטבת חמשת הנרות]. וכוונת הפסוק שְׁבַעַת הַנְּרוֹת, הקטורת כבר תהיה מוקטרת.